

Ed.

482. Frumvarp

til laga um ábyrgðarfjelög.

(Eftir 3. umr. í Nd.).

1. gr.

Auk hinnar dönsku lífsábyrgðarstofnunar ríkisins, hins almenna brunabótafjelags kaupstaðanna í Danmörku og ábyrgðarfjelaga, sem stofnuð eru samkvæmt sjerstökum lögum, mega ekki aðrir reka hjer á landi ábyrgðarfstarfsemi en hlutafjelög, innlend eða útlend, eða fjelög með gagnkvæmri ábyrgð, eða fjelög sem rekið hafa ábyrgðarfstarfsemi hjer á landi í full 2 ár, er lög þessi öðlast gildi, enda fullnægi þau öll skilyrðum þeim, sem hjer fara á estir. Það er ábyrgðarfstarfsemi samkvæmt lögum þessum, að taka að sjer gegn iðgjöldum lífsábyrgðir og vátryggingar, hverju nafni sem nefnast. Starfsemin telst því aðeins rekin hjer á landi, að framboðin sjeu á einhvern hátt af ábyrgðarfjelags hálfu viðskifti innanlands, en ekki þó hjerlendir menn leiti til ábyrgðarfjelaga í öðrum löndum, sem ekki hafa erindsreka hjer í landi, og fái ábyrgðir hiá þeim.

2. gr.

Nú vill útlent ábyrgðarfjelag reka starfsemi hjer á landi, og skal það þá hafa aðalumboðsmann, einn eða fleiri, búsettan hjer, þann er stjórnarráðið lög-gildir. Áður en slik löggilding er gefin skal fjalagið afhenda stjórnarráðinu yfir-

lysing um, að það hafi varnarþing hjer á landi á þeim stað, þar sem aðalumboðsmaður, sá er í hlut á, er búsettur, í öllum þeim málum, sem rísa kunna út af ábyrgðum, sem fjalgið tekst á hendur gagnvart hjer búsettum mönnum, eða stofnunum hjer á landi. Ábyrgðarskírteini skulu vera á íslensku, og skal þar tekið fram, hvar varnarþing sjé. Að því er til sjóvátryggingar kemur, skal það þó vera á valdi þess, sem ábyrgðar leitar, hvort hann vill fá ábyrgðarskírteini á íslensku eða á útlendu máli.

Nú vill erlent ábyrgðarfjelag eigi gjalda það fje, sem það hefir verið skyldað til með íslenskum dómi, og skal þá stjórn Íslands sjá un, að þeim dómi verði fullnægt. Kostnað tekur hún úr landssjóði, en gjalda skal dómhafi hann astur, þá er hann hefir fengið leiðrjetting mála sinna.

Undirumboðsmenn getur aðalumboðsmaður sett út um landið, þar sem honum sýnist, en hann ábyrgist gagnvart vátryggjendum fyrir hönd félags síns allar gjörðir undirumboðsmanns, er snerta starfsemi félagsins hjer á landi. Tilkynna skal hann stjórnarráðinu, hverjir sjeu undirumboðsmenn.

3. gr.

Öll ábyrgðarfjelög, er starfa hjer á landi, skulu háð estirliti stjórnarráðsins um það, að ekki sjeu sett nein ákvæði í ábyrgðarskírteini þeirra, sem koma í bága við gildandi lög,

4. gr.

Verði ábyrgðarfjelag, er starfar hjer í landi samkvæmt 2. gr., upp-vist að því, að hafa í verulegum atriðum vanrækt að uppfylla skuldbindingar sínar og skyldur, hefir fjalgið fyrir gert rjetti sínum til þess að taka að sjer nýjar ábyrgðir hjer á landi, estir nánari ákvörðun stjórnarráðsins í hvert skifti.

5. gr.

Sjerhverju ábyrgðarfjelagi, er starfar hjer á landi, er skylt að senda stjórnarráðinu á ári hverju fyrir aprillok skýrslu um starfsemi félagsins undanfarið ár í því formi, sem stjórnarráðið ákveður, sbr. lög nr. 20, 3. okt. 1903.

6. gr.

Brot gegn 1. gr. þessara laga varða sektum frá 500—5000 krónum, sem renna í landssjóð. Mál út af slíkum brotum skulu rekin sem almenn lög-reglumál.

7. gr.

Lög þessi óðlast gildi 1. janúar 1914.